

række andre områder. Men man skal også passe på, man ikke bliver blind og ikke kan se det positive i de ting, det rent faktisk er lykkedes at presse igennem fra dansk side i EU's udviklingsbistand gennem aftaler med de mindst udviklede lande. Prøv dog at se det som nogle positive træk og betragt det som en politisk kamp for forandring, ligesom vi har oplevet det i vores eget samfund.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det undrer og bedrøver mig, at hr. Jørn Jespersen ikke gider høre efter, hvad vi siger.

Jeg talte dels om landbrugsstøtten og dels om patentordningerne, som er to punkter, hvor SF var meget, meget krigerisk og talte om patentordninger som noget, der kun gik ud på at støtte monopolforetagender. Det Radikale Venstre går ind for patentinstitutionen. Vi går ind for, at man skal kunne tage patent på en opfindelse, så den er beskyttet mod tyveri fra piraters side i en vis årrække, efter at man har gjort opfindelsen. Det er en beskyttelse af international ejendomsret, som har været gængs i den vestlige verden meget langt tilbage, og vi går varmt ind for, at det skal fortsætte. Men selvfølgelig skal man også prøve at lave nogle ordentlige ordninger, så banebrydende opdagelser også bliver gjort tilgængelige for hårdt ramte udviklingslande, som har syge befolkninger, der skal have adgang til den medicin.

Det er rigtigt, at landbrugsstøtten har sit udgangspunkt i en underproduktion og i, at befolkningerne gerne skulle have billige fødevarer. Men vil hr. Jørn Jespersen mene, at det er fuldstændig uden betydning, at befolkningerne i hele EU ikke skal proletariseres, fordi de ikke kan få nok for deres varer? Er der nogen i EU, som vil være interesserede i, at store dele af befolkningerne skal leve på et eksistensminimum, fordi vi ikke vil betale dem ordentligt for deres varer?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Nu må SF finde ud af, hvad SF mener. Det er jo ikke korrekt, det er snakken udenom angående EU's samlede bidrag, som hr. Jørn Jespersen kommenterede.

Med hensyn til »Agenda 2000« sagde hr. Jørn Jespersen, at alle hytter deres eget skind. Jeg vil bede hr. Jørn Jespersen enten afkræfte, at alle hytter deres eget skind, og bekræfte, at Dan-

mark arbejder ihærdigt for at få fjernet så meget af landbrugsstøtten som overhovedet muligt, eller også forklare sig noget bedre.

Så ved jeg ikke, hvilken ngo-planer hr. Jørn Jespersen befandt sig på, da vi andre i Europaudvalget forhandlede »Everything but arms« med Udenrigsministeriet. Jeg synes faktisk ikke, det er fair over for udenrigsministeren og Udenrigsministeriet at give det billede, at Danmark ikke arbejder for at give markedsadgang, også på de områder, hvor der desværre ikke kom nogen aftale. Vi ved jo udmærket, at EU-systemet er skruet sådan sammen, at de enkelte lande forhandler med hinanden, men jeg må altså sige, at det er et totalt fejlagtigt billede af forhandlingsituationen. Der var fuld opbakning fra vistnok samtlige partier i Folketingets Europaudvalg til, at udenrigsministeren skulle arbejde for, at de fattige lande fik markedsadgang. Det var jo ikke muligt for os at få det igennem, men lad være med at give et billede af, at SF er de eneste, der arbejder for den slags ting. Det er simpelt hen for billigt.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Først til fru Lene Espersen: Den indrømmelse vil jeg meget gerne give, og jeg beklager, hvis jeg har givet et andet billede. Der er ingen tvivl om, at den danske linje med hensyn til »Alt andet end våben« har været fuldstændig rigtig, og at Det Konservative Folkeparti støttede den i Europaudvalget medgiver jeg gerne.

Det, jeg har beklaget mig over i forbindelse med »Alt anden end våben«, er EU's samlede linje efterfølgende. Jeg synes, det var skammeligt, at man i stedet for at give det rene signal udskød ordningerne for ris, bananer og sukker til 2006 og 2009. Det ødelagde forslaget signalværdi ganske væsentligt, og det har jeg ærgret mig over.

I øvrigt er det rigtigt, at Det Konservative Folkeparti og SF bakkede regeringen op og anbefalede, at man lavede den gode løsning. Der var flertal for det, men ikke alle partier sagde det. Der var faktisk store, markante partier, der plejer at være for liberaliseringer, der ikke tog ordet, bare for at få sagen belyst.

Så er der spørgsmålet om landbrugsstøtten, som Det Radikale Venstre rejste. Nu taler man om fattige og marginaliserede bønder som begrundelse for landbrugsstøtten, og så bliver jeg da nødt til at spørge: Hvad er Det Radikale Venstres holdning til landbrugsstøtten, når det kom-